

**"תעשיית השנאה": בכלי תקשורת פלסטיניים
המזוהים עם חמאס ועם הרשות הפלסטינית, נמשכים
ביטויי הסתה קשים נגד ישראל; זאת, בניגוד מוחלט
למחויבות הפלסטינים לשים קץ להסתה במסגרת השלב
הראשון של מפת הדרכים**

"למען המקום שממנו ערך נביאכם מחמד מסע לילי
השמימה [קרי, הר הבית ומסגד אלאקצא] - חושו לעזרה,
הוי מוסלמים!" (אתר האינטרנט פיראס המזוהה עם פתח,
26 בדצמבר 2007)

כללי

1. בחודשים שקדמו למפגש אנאפוליס התרבו בכלי התקשורת הפלסטינים, בתקשורת הכתובה והאלקטרונית, ביטויי הסתה נגד ישראל. ביטויי ההסתה הללו נמשכו ואף גברו בתקופה שלאחר מפגש אנאפוליס. בהסתה נגד ישראל נשזרו לעיתים סמלים ודימויים בעלי אופי אנטישמי, החורגים מההקשר הקונקרטי של הסכסוך הישראלי-פלסטיני.
2. ההסתה נגד ישראל מהווה חלק אינטגרלי ממסע ההסתה של **החמא"ס** המכוון גם נגד תהליך אנאפוליס, ארה"ב והרשות הפלסטינית. אולם גם כלי התקשורת של הרשות הפלסטינית שבהנהגת אבו מאזן ושל פת"ח נקטו באופן שיטתי **מדיניות של תעמולה ארסית נגד ישראל** תוך הבעת סקפטיות עמוקה מתהליך אנאפוליס. מסרי השנאה נגד ישראל המופיעים בכלי התקשורת של הרשות **חורגים באופן ברור** מביקורת לגיטימית, ואפילו חריפה, על מדיניותה של ישראל ב"שטחים".
3. את "חומרי הגלם" לתעמולה הארסית של הרשות הפלסטינית נגד ישראל מספקת באופן שוטף המציאות היום-יומית ב"שטחים", הממשיכה ללוות גם את תהליך אנאפוליס. אולם ההתייחסות של כלי התקשורת הפלסטינים למציאות זאת הינה חד-צדדית. ישראל מוצגת כמי שפועלת ללא הרף נגד האוכלוסייה הפלסטינית ו"רוצחת" את תהליך השלום בעוד שפעולות הטרור העומדות ברקע פעילות צה"ל כמעט ואינן זוכה לגינוי ולא נעשה שום הקשר בינן לבין פעולות הסיכול והמנע הננקטות ברצועת עזה, ביהודה ושומרון.
4. אולם מעבר לכך, להערכתנו, עומד ברקע ההסתה **פער הציפיות הגדול** המלווה את תהליך אנאפוליס מראשיתו. **פער ציפיות** זה מקורו, אולי באופן בלתי נמנע, **בדרישות המכסימליסטיות המוצגות ע"י הרשות הפלסטינית מאז תחילת ההידברות עם ישראל בסוגיות היסוד** ובתוכם סוגיות הגבולות, הפליטים וירושלים. דרישות אלו של הרשות הפלסטינית **לא לו** בהכשרת **קרקע תודעתית של דעת הקהל** באשר לצורך להכיר בישראל כמדינה יהודית ולהגיע עימה לויתורים ולפשרות במסגרת הסכם שלום

ישראלי-פלסטיני, אלא להפך - הן מלוות בהצגה שיטתית של ישראל כאשמה בהעדר התקדמות ובתיעול רגשות הכעס והתסכול אל עבר ישראל.

5. ההסתה נגד ישראל, שבאופן פרדוכסלי דווקא גוברת ככל שנמשך המו"מ, עומדת בניגוד מוחלט למחויבות הצד הפלסטיני במסגרת השלב הראשון של מפת הדרכים (2003), שנדרש להפסיק את הטרור והאלימות ולשים קץ להסתה נגד ישראל, המעודדת את הטרור ואת מבצעיו. שני מרכיבי יסוד אלו במפת הדרכים לא מומשו עד כה ע"י הרשות הפלסטינית בהנהגת אבו מאזן, שאומנם אינה יכולה לשים קץ למסע ההסתה של החמא"ס (המכוון גם נגדה), אולם היא מאפשרת, ואף מעודדת, את ההסתה נגד ישראל בכלי התקשורת שבשליטתה או בהשפעתה.

מאפייני ההסתה בכלי התקשורת הפלסטינים

הטלוויזיה הפלסטינית הממסדית

6. הטלוויזיה הפלסטינית הממסדית כפופה ללשכת הנשיאות של אבו מאזן ונחשבת לשופרו של אבו מאזן. לאחר תקופה ארוכה בה צמצמה הטלוויזיה הפלסטינית את הנפח של תכני ההסתה, שבה התחנה בחודשים האחרונים, בתקופה שקדמה לוועידת אנאפוליס, לשלב תכני הסתה בשידוריה במינון גבוה. מגמה זו החלה במחצית השנייה של אוקטובר 2007 ונמשכת עד ימים אלה (דוגמאות ראה נספח א).

קריקטורות ארסיות בתקשורת הממסדית

7. בכלי התקשורת של הרשות הפלסטינית ושל פת"ח, ובכלי התקשורת הנייטרלים, התרבו בתקופה שלאחר מפגש אנאפוליס ביטויי הסתה נגד ישראל, מלווים בפסימיות עמוקה לגבי סיכויי הצלחת תהליך השלום, הללו מוצאים ביטוי בקריקטורות שבהן מדינת ישראל (לא אחת בדמותו הסטריאוטיפית של היהודי) מואשמת כמי שרוצחת את תהליך השלום, בתמיכת ארה"ב. הבנייה הישראלית בירושלים מוצגת באופן דמוני, בדמות הנחש, סמל אנטישמי ליהודים, וכמי שהורגת את יונת השלום. פעילות הסיכול והמנע של כוחות הביטחון הישראליים ברצועת עזה וביהודה

ושומרון מוצגת כמכוונת נגד האוכלוסייה הפלסטינית, תוך התעלמות מירי הרקטות הרצוף ופעולות הטרור האחרות המתבצעים נגד ישראל (ראה **נספח ב**).

מסע הסתה בכלי התקשורת של החמאס

8. בתקופה שקדמה למפגש אנאפוליס, ניהלה החמא"ס מסע הסתה חריף נגד ישראל ונגד הרשות הפלסטינית שבהנהגת אבו מאזן. המוטיבים המרכזיים במסע זה היו דבקות ב"זכות השיבה" של הפליטים הפלסטינים, התנגדות לויתור על כל שעל מאדמת פלסטין, העלאת הטענה השקרית כי ירושלים ומסגד אלאקצא נמצאים בסכנה¹, התנגדות לנורמליזציה עם ישראל ואימוץ אסטרטגיה של אלימות וטרור (ה"התנגדות") כדרך היחידה ל"שחרור פלסטין". במקביל טענו דוברי החמאס כי המשלחת הפלסטינית לאנאפוליס אינה מייצגת את העם הפלסטיני ואין היא רשאית לוותר על "זכויותיו" ובכלל זה זכות ה"התנגדות"² (קרי, האלימות והטרור).

9. **לאחר מפגש אנאפוליס המשיכו דוברי החמא"ס וכלי התקשורת שלה, במסע ההסתה נגד ישראל, הרשות הפלסטינית ותהליך אנאפוליס בכללותו תוך החרפת הטון כלפי אבו מאזן. בשבועות האחרונים ניכר מאמץ לדה-לגיטימציה של אבו מאזן ע"י מסע הכפשות אישי נגדו (ונגד ראש ממשלתו ד"ר סלאם פיאצ') תוך הצגתם כבוגדים וכעושי דברה של ישראל. כל זאת במקביל להמשך הקריאות לפיוס לאומי בין החמאס לפת"ח ולרשות הפלסטינית.**

¹ ראה לקט מידע: "חמאס פתחה בקמפיין, שמטרתו העלאת נושא ירושלים לראש סדר היום של הציבור הפלסטיני, תוך נפנוף בסיסמא השקרית, כי מסגד אלאקצא נמצא בסכנה..." (21 בנובמבר, 2007)

² ראה לקט מידע: "פעילות מתנגדי מפגש אנאפוליס- תמונת מצב" (27 בנובמבר, 2007).

קריקטורות בעלות אופי אנטישמי בכלי התקשורת של החמאס, פת"ח והרשות הפלסטינית

10. את ההסתה נגד ישראל ונגד תהליך אנאפוליס, הן בתקופה שלפני המפגש והן לאחריו, מלווים **מוטיבים אנטישמיים מובהקים, שאינם עושים אבחנה בין ישראל לבין העם היהודי**, ואשר חורגים מההקשר הקונקרטי של הסכסוך הישראלי-פלסטיני. הללו מצאו ביטוי **בקריקטורות** העושות שימוש בדימויים ובסמלים אנטישמיים המופיעים בכלי התקשורת הפלסטינים, הן בכאלו המזוהים עם החמאס והן באלו שבשליטת או בהשפעת הרשות הפלסטינית שבהנהגת אבו מאזן. מוטיבים אנטישמיים אלו הינם תופעה שכיחה בכלי התקשורת הפלסטיניים, הערביים והאסלאמיים (ראה **נספח ב**).

11. בולטות במיוחד הקריקטורות הארסיות של **אמיה ג'חא** - קריקטוריסטית פופולארית, הנהנות ממוניטין רב בעולם הערבי, המזוהה עם **החמאס**. הקריקטורות פרי עטה מתפרסמות באופן שיטתי **בבטאון הרשות הפלסטינית אלחיאת אלג'זידה**, בעיתון החמאס **אלרסאלה** ובאתרי אינטרנט ברחבי העולם הערבי.

12. **אמיה אבו חמאדה** (שאימצה את השם "ג'חא", על שם גיבור הבדיחות הידוע), ילידת 1972 בשכונת אלשג'אעיה, שבעיר עזה. בעלה הראשון, שהיה פעיל בגדודי עז אלדין אלקסאם, הזרוע המבצעית-טרוריסטית של חמא"ס, נהרג בהיתקלות עם חיילי צה"ל בשנת 2003. למרות היותה מזוהה עם החמא"ס, ולמרות שהקריקטורות שלה כוללת הסתה קשה נגד ישראל וחלקן הן בעלות נימות אנטישמיות, ממשיכה הרשות הפלסטינית לתת לה במה בבטאונה אלחיאת אלג'זידה.

אמיה ג'חא

נספח א

הגברת ההסתה בטלוויזיה הפלסטינית הממסדית

מאפיינים כללים

1. הטלוויזיה הפלסטינית הממסדית כפופה ללשכת הנשיאות של אבו מאזן ונחשבת לשופרו של אבו מאזן. לאחר תקופה ארוכה בה צמצמה הטלוויזיה הפלסטינית את נפח תכני ההסתה שבה התחנה בחודשים האחרונים, בתקופה שקדמה למפגש אנאפוליס, לשלב תכני הסתה בשידוריה. מגמה זו החלה במחצית השנייה של אוקטובר 2007 ונמשכת עד ימים אלה.
2. תכני ההסתה משודרים בתוכניות הטלוויזיה לאורך כל שעות היום. אחד מהאמצעים היעילים להטמעת המסרים האנטי-ישראליים בקרב קהל הצופים הינם שידורים תכופים של קליפים בהם מושמעים שירי הסתה על רקע צילומי וידאו המתארים את אכזריות ה"כובש" הישראלי, סבל העם הפלסטיני, לוויית של חללי העימות, הריסות בתים, ההתנגדות הפלסטינית ל"כיבוש", הדבקות ב"זכויות הפלסטינים" ובהם "זכות השיבה" ומפות "פלסטין" הכוללות את כל שטח ארץ ישראל, ללא אזכור ישראל.
3. שירי ההסתה הללו מעבירים מסר חד וברור של "שחרור" פלסטין מידי ישראל והיהודים (איזכורן של חיפה, עכו, יפו, באר שבע, טבריה, רמלה; השבת הפליטים לערים שבתחום ישראל). המסר שהשבת ה"זכויות" תעשה באלימות ולא במו"מ מלווה את השירים הללו, ללא זכר לתהליך השלום שבין ישראל לפלסטינים. אמצעי נוסף להעברת מסרי שנאה כלפי ישראל הינו שידור "תוכניות תיעודיות" חד- צדדיות אודות אירועים חריגים במהלך הסכסוך (כגון הקרנת סרט על אירועי כפר קאסם). (דוגמאות ראו להלן).
4. שירי ההסתה, המשודרים בחודשים האחרונים (בהיקף של מספר שירים מידי יום), אינם שירים חדשים שהופקו לאחרונה. המדובר במיחזור של

שירים ישנים, ששודרו בטלוויזיה הפלסטינית במהלך מערכת הטרור הפלסטינית (האנתיפאציה) ונתנו לטרור רוח גבית בקרב הציבור הפלסטיני. באופן פרדוכסלי מיחזורם של שירים אלה קיבל תנופה **דווקא בעת המו"מ המחודש בין ישראל לפלסטינים, ככל שהתקרב מועד מפגש אנאפוליס**, והוא נמשך גם לאחר המפגש.

5. ההסתה המושמעת בטלוויזיה הפלסטינית הממסדית נועדה לבסס טיעון כי **ישראל הוקמה על בסיס מעשי טבח וגירוש ולהגביר את השנאה כלפיה**. תכנים אלה בולטים במיוחד לאור העדר כל "הכשרת לבבות" מצד התקשורת הממסדית של הרשות כלפי האוכלוסייה, לקראת אפשרות של התפייסות והשלמה עם מדינת ישראל, או הצורך לבצע פשרות כואבות בתביעות המכסימום הפלסטיניות במסגרת התהליך המדיני. בנוסף לכך מסרים אלו עומדים, **בניגוד למסרי הפיוס של אבו מאזן המכוונים לדעת הקהל במדינות המערב ובישראל**.

דוגמאות

6. קליפ חדש, המשודר מאז אוקטובר בטלוויזיה הפלסטינית על בסיס יום-יומי מבטיח לאמא לשחרר את פלסטין בדרך האלימות את פלסטין אשר לפלסטינים יש הזכות עליה. להלן תרגום השיר⁴:

אל תעצבי, הו אימי, התווספו לנו אבנים

אנו פלסטינים

אנו לא טרוריסטים

אנו בעלי הזכות, הו אמא, אנו רוצים להחזיר את

הבית שלנו.

יד ביד, ואמה באמה, נגן על אדמתך פלסטין

נתפלל באלקצא [ובכנסיית] המולד,

⁴ התרגום לקוח מדיווח של איתמר מרכוס ויערה פירון: "הנשיא בוש מקדם את תהליך השלום והטלוויזיה הפלסטינית יוצרת 'עולם ללא ישראל'". (PMW Bulletin, 9 בינואר 2008)

מוסלמים ונוצרים

ונשחרר את ארץ הדתות ונבנה את ירושלים

של המולדות,

אנו בני התפארת, הו אמא, הכבוד שלנו מעל השמים

אנו פלסטינים

אנו לא טרוריסטים

אנו שוחרי החירות

אנו לא טרוריסטים

אנו בעלי הזכות הו אמא, אנו רוצים

להחזיר את הבית שלנו

הו אמא, הרסו את הבית שלנו

הבית של אחי ושל השכן שלנו

אל תעצבי, הו אמא, התווספו לנו אבנים

הו ערבי, הו בן האציל, דמך בדמי, וענייך ענייני

האדמה הזאת ערבית בהיסטוריה ובזהות

פלסטין ערבית בהיסטוריה ובזהות

נחיה בשלום, הו אמא וחיינו לא יאבדו...

מירושלים ועכו ומחיפה ומיריחו ועזה וראמאללה

מבית לחם ומיפו ובאר שבע ורמלה

משכם לגליל ומטבריה לחברון

ומשכם לגליל ומג'נין לחברון

אנו בשוחה אחת הו אמא

ונחישותנו [חדה] כחרב

(הטלוויזיה הפלסטינית, ינואר 2008, הקליפ שודר על בסיס יום-יומי מאז אוקטובר 2007).

"אויבי אויבי"

7. קליפ נוסף ששודר הוא שיר ישן ששודר פעמים רבות בעבר בשם "אויבי אויבי". בשיר זה מתוארים היהודים כנחש. (סמל אנטישמי ליהודים) מתפתל באדמה. להלן מספר דוגמאות מהקליפ:

8. "עוד שודר בשידור חוזר לפני מפגש אנאפוליס הסרט "חתונת הדמים". זהו סרט קשה לצפייה המשחזר עפ"י הגירסא הפלסטינית את אירועי כפר קאסם (1956). הסרט מציג את חיילי צה"ל כסדיסטיים הרוצחים ומתעללים בנשים ורוצחים בדם קר פלאחים פלסטינים.

פתיח הסרט "חתונת הדמים"

קצין ישראלי המוצג כסדיסט המתעלל באישה פלסטינית

נספח ב

דוגמאות להסתה חריפה בתקשורת הפלסטינית נגד ישראל באמצעות קריקטורות

כללי

1. להלן דוגמאות להסתה חריפה נגד ישראל באמצעות קריקטורות, המשמשות אמצעי יעיל להעברת מסרים לציבור הפלסטיני. מרבית הקריקטורות הללו הופיעו בכלי התקשורת הפלסטינים בתקופה שלאחר מפגש אנאפוליס. חלק מהקריקטורות הללו הינן בעלי מאפיינים אנטישמיים מובהקים.
2. חלק מהקריקטורות הללו הופיעו בכלי התקשורת המזוהים עם אבו מאזן ופת"ח: היומונים אל חיאת אלג'דידה, אלאיאם ואלקדס ואתרי האינטרנט פראס וכופיה. חלקן הופיעו בכלי תקשורת המזוהים עם החמאס: העיתונים פלסטין ואלרסאלה והאתר פאל-מדיה.
3. ראויה לציון התופעה של קריקטורות ארסיות המכפישות באופן אישי את אבו מאזן ומציגות אותו כבוגד העתיד לקבל עונשו. קריקטורות אלו התרבו בכלי התקשורת של החמאס בתקופה שלאחר מפגש אנאפוליס.
4. להלן דוגמאות לקריקטורות ובהן המסרים הבאים:
  - א. הצגת ישראל כמי שמחבלת במו"מ ורוצחת את תהליך השלום.
  - ב. ביקורת חריפה נגד ועידת אנאפוליס
  - ג. דמוניזציה של ההתנחלויות ושל הבנייה בירושלים.

ד. סמלים ודימויים אנטישמיים: הנחש המסמל את העם היהודי⁵ ושימוש בדמותו של היהודי הסטריאוטיפי (כסמל לישראל).

ה. דה לגיטימציה והכפשה של אבו מאזן בכלי התקשורת של החמא"ס.

ו. אי הכרה בישראל: סירוב להשתמש במילה ישראל באתר אינטרנט של פת"ח והתנגדות עקרונית לנורמליזציה עימה.

ז. הסתה של החמאס המופנית לילדים

ישראל (בסיוע ארה"ב) כמחבלת במו"מ ורוצחת את תהליך השלום

ראש ממשלת ישראל בדמות שועל המטיף לשלום וחורש רע (אלרסאלה, 22 בנובמבר 2007)

"השלום הישראלי" (אלחיאת אלג'דידה, 10 בדצמבר 2007)

ראש ממשלת ישראל כרוצח השלום: קריקטורות פרי עטה של אמיה ג'חא המזוהה עם החמא"ס בבטאוני הרשות הפלסטינית (מימין) והחמאס (משמאל)

⁵ זיהוי העם היהודי עם הנחש והתמנון רווח בקרב האנטישמים במאה ה-19 וקיבל תנופה עם פרסום "הפרוטוקולים של זקני ציון" בראשית המאה העשרים. הנחש והתמנון מופיעים בקריקטורות ובאיורים רבים בספרים ובתקשורת בעולם הערבי והמוסלמי.

ההתנחלויות רוצחות את תהליך השלום
(אלחיאת אלג'דידה, 11 בדצמבר 2007)

הכתובת למעלה: "לוח זמנים ישראלי"
(אלחיאת אלג'דידה, 26 בנובמבר 2007)

"יונת השלום הישראלית"
(פאל-מדיה, 29 בדצמבר 2007)

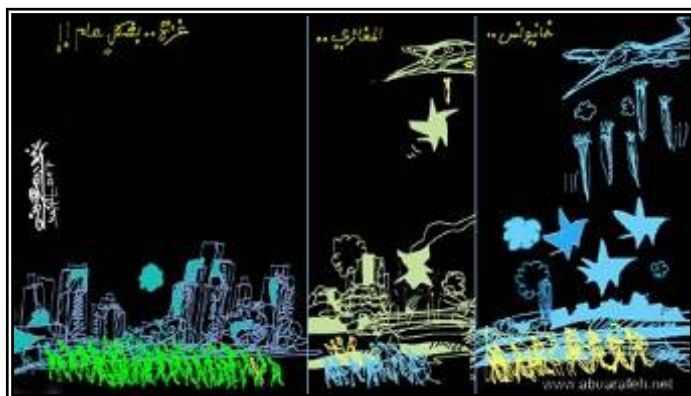
הפלסטינים תובעים את "זכות השיבה"
(שסמלה הוא המפתח). ארה"ב וישראל
רוצחות את השלום (יונת השלום
השותת דם)
(אלחיאת אלג'דידה, 28 בנובמבר)

ישראל רוצחת את יונת השלום, מוטיב החוזר בקריקטורות רבות

אנאפוליס הכשירה את הקרקע להגברת המצור והפעילות הצבאית של ישראל בעזה

עזה... אלמע'אזי... ח'אן יונס... באופן כללי!

(אלקדס, 2 בדצמבר 2007)

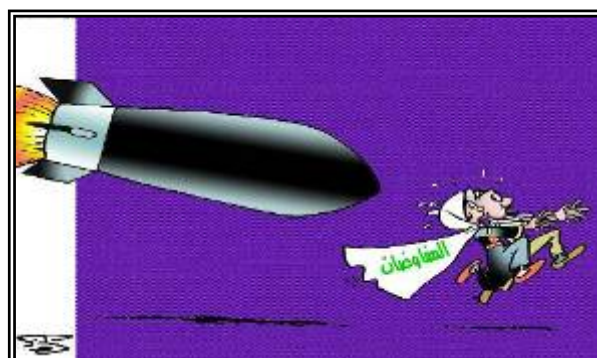
(פלסטין אליוס, 8 בדצמבר 2007)

המצור על רצועת עזה (אלחיאת אלג'דידה, 14 בדצמבר 2007)

הודעת הסיכום של ועידת אנאפוליס עליה מופיעה הכותרת "תוכנית פלישה [צבאית ישראלית] לעזה" (פלסטין, 28 בנובמבר 2007)

"המו"מ": טיל ישראלי רודף אחר פלסטיני הנמלט על נפשו (אלאיאס, 12 בדצמבר 2007)

האידיאולוגיה של החמאס תגבר על אנאפוליס

"רוחות ועידת הסתיו". על העלים הנושרים מהעץ נכתב "ירושלים", "השיבה" ו"ההתנגדות" (ועידת אנאפוליס) (פראס, 11 בדצמבר 2007)

"בועידת הסתיו ינשרו הכופרים החילונים, ופלסטין תישאר אסלאמית איתנה למרות אלף קושרי הקשר" (אתר החמאס)

(אתר חמאס, 27 בנובמבר 2007)

מאנאפוליס לא יישאר זכר

"ועידת אנאפוליס" (העיתון פלסטין, 29 בנובמבר 2007)

(אלקדס, 13 בדצמבר 2007)

דמוניזציה של ההתנחלויות ושל הבניה בירושלים

(אלח'יאת אלג'זידה, 25 בדצמבר 2007)

(אלרסאלה, 27 בדצמבר 2007 ;
אלח'יאת אלג'זידה, 31 בדצמבר 2007)

מוטיב דומה, שהופיע בבטאוני הרשות והחמאס, פרי עטה של אמיה ג'חא

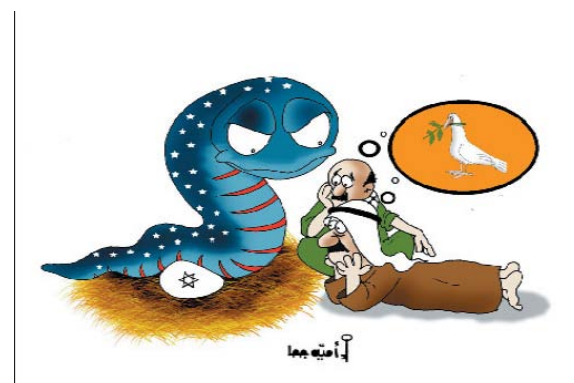
סמלים ודימויים אנטישמיים

"התנחלויות חדשות בירושלים"
(אלקדס, 11 בדצמבר 2007)

למעלה: "העליה בגזענות נגד הערבים". הנחש שבמשוואה מסמל שליחיהם יש חלק בעלייה בגזענות (אלח'יאת אלג'זידה, 12 בדצמבר 2007)

(אלרסאלה, 26 בנובמבר 2007)

המתנחלים
(אתר צות אלאקצא, 11 בדצמבר)

השימוש בנחש, המסמל בספרות האנטישמית את היהודים, בכלי התקשורת של הרשות הפלסטינית והחמאס

ישראל בדמות היהודי הסטריאוטיפי

(פאל- מדיה, 3 בדצמבר 2007)

"ישראל מחזקת את המצור על רצועת עזה..." (פאל-מדיה, 5 בדצמבר 2007)

(פלסטין, 27 בנובמבר 2007)

(פלסטין אליוס, 11 בדצמבר 2007)

הצגת היהודים כטמאים

הכתובת מימין: "יד ביד, לשחרור אדמתנו מטומאת היהודים" (פורום הגולשים באתר החמאס, 24 בדצמבר 2007)

**דה לגיטימציה, הכפשה ואף איום מוסווה על חייו של אבו מאזן
בתקשורת החמאס**

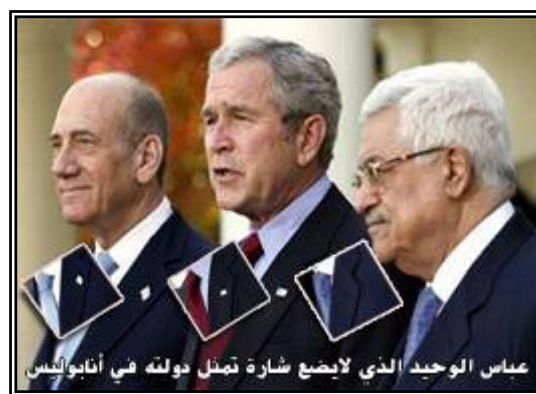
“עט הבוגדנות”
(אתר חמאס, 5 בדצמבר 2007)

“הבוגד יקבל את עונשו מאללה”
(פורום חמאס, 3 בדצמבר 2007)

“אנאפוליס השאירה מאחוריה יותר
מ-24 שהידים משורות העם הפלסטיני”
(פלסטין אלאין, 5 בדצמבר 2007)

“עבאס הוא היחיד שאינו עונד את סיכת ארצו”
(פלסטין אלאין, 2 בדצמבר 2007)

“ועידת אנאפוליס, לכו לעזאזל - אתם ומפעיליכם”
(פורום הגולשים באתר החמאס) (ס)

אינך יודע עוד אבו מאזן, אבל בסתיו תמות
ותירקב (פורום הגולשים באתר החמאס)

אי הכרה בישראל: סירוב להשתמש במילה ישראל באתר האינטרנט של פת"ח

"הודעה חשובה: לידיעתכם, 'כופיה פרס' לא תפרסם כל חומר שבו תופיע המילה ישראל. הדבר נכון לגבי כלל המאמרים, הדו"חות והטוקבקים. מקווים שכולם יהיו מחוייבים לכך.... לידיעתכם - כל מינוח חלופי מקובל עלינו" (הודעת פתיחה באתר אלכופיה של פת"ח)

הסתה של החמאס המופנית לילדים

5. ב-30 בנובמבר 2007, יומיים לאחר ועידת אנאפוליס, שידר ערוץ הטלוויזיה אלאקצא השייך לחמא"ס בתוכנית הילדים שלו פינה ובה קריקטורות אנטי-ישראליות ארסיות. הקריקטורות פרי עטה של אמיה ג'חא מטיפות לשנאה נגד ישראל וקוראות שלא לנהל עימה מו"מ. בקריקטורות הללו הוצגה ישראל כמבצעת מעשי טבח ללא אבחנה בנשים וילדים בעודה מנהלת מו"מ עם הפלסטינים. להלן דוגמאות⁶:

שולחן המו"מ בין ישראל לפלסטינים. על השולחן נכתב "משא ומתן" ומשני צידיו דגל ישראל ודגל פלסטין. הכסא הישראלי ריק וסמוך לו שרועות גופותיהם של ילדים ונשים פלסטינים.

חייל ישראלי מוצג כיהודי סטריאוטיפי יורה בתושבים פלסטינים ללא הבחנה, ובעיקר בילדים ובנשים. הדמויות שוכבות על מפת פלסטין צבועה באדום.

⁶ פירוט ראה לקט מידע מה-4 בדצמבר 2007: ["תעשיית השנאה": תכנית הילדים בערוץ "אלאקצא" של חמאס שידרה פינה ובה קריקטורות של הקריקטוריסטית הפופולרית אמיה ג'חא; הן כוללות מסרי הסתה ושנאה נגד ישראל ומטיפות שלא לקיים מו"מ עמה".](#)